

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 4764/23
15.3.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Јовановић, адвокат из Београда, Загребачка 6, против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Ратко Крњић, адвокат из Београда, Крунска 41/1, ради дуга, одлучујући о жалбама парничних странака, изјављеним против пресуде Трећег основног суда у Београду П 2384/16 од 01.02.2021. године, након одржане главне расправе закључене 15.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УКИДА СЕ пресуда Трећег основног суда у Београду П 2384/16 од 01.02.2021. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени ББ и ВВ, обоје из ..., да тужиоцу АА из ..., солидарно исплате износе и то: износ од 185.331,31 динара, са законском затезном каматом почев од 28.11.2011. године до исплате, као и износ од 4.708 евра са каматом и то; на износ од 708 евра са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.01.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, на износ од 1.000 евра са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.02.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, на износ од 1.000 евра са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.03.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, на износ од 1.000 евра са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.04.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, на износ од 1.000 евра са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.05.2012. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени ББ и ВВ, обоје из ..., да тужиоцу АА из ..., на име

трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 209.190,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени ББ и ВВ, обоје из ..., да тужиоцу АА из ..., на име трошкова другостепеног поступка солидарно исплате износ од 108.690,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до коначне исплате, у року од 15 дана од пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезани тужени да тужиоцу на име дуга солидарно исплате и то износ од 185.331,31 динар, са законском затезном каматом почев од 28.11.2011. године до исплате, износ од 40.357,846 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2012. године до коначне исплате, износ од 40.357,846 динара, са законском затезном каматом почев од 01.02.2012. године до коначне исплате, износ од 40.357,846 динара, са законском затезном каматом од 01.03.2012. године до коначне исплате, износ од 40.357,846 динара, са законском затезном каматом почев од 01.04.2012. године до коначне исплате и износ од 40.357,846 динара, са законском затезном каматом почев од 01.05.2012. године до коначне исплате, све у року од 15 дана од пријема преписа пресуде. Ставом другим изреке делимично је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе тужене да му солидарно исплате и то износ од још 40,00 динара преко досуђеног износа од 185.291,31 динара до траженог износа од 185.331,31 динара, са законском затезном каматом почев од 28.11.2011. године до исплате, износ од 161,304 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.01.2012. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђене Законом о затезној камати, износ од 453,304 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.02.2012. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, износ од 453,304 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.03.2012. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, износ од 453,304 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.04.2012. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати и износ од 453,304 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са каматом по стопи Европске централне банке почев од 01.05.2012. године до 25.12.2012. године, а од 25.12.2012. године до исплате, са законском затезном каматом по стопи предвиђеној Законом о затезној камати, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 176.887,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до коначне исплате.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе. Тужилац пресуду побија у ставовима другом и трећем изреке, а тужени у ставовима првом и трећем изреке, из свих законских разлога предвиђених одредбом члана 373.

став 1. ЗПП. Трошкове другостепеног поступка су опредељено тражили.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 386. ЗПП (“Службени гласник РС”, бр.72/2011, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је у спроведеном поступку приликом доношења побијане пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП на коју жалбе парничних странака основано указују, а која је од утицаја на законитост и правилност одлуке. Наведена битна повреда огледа се у томе да је изрека побијане пресуде неразумљива, да противречи сама себи и разлосима пресуде у погледу висине појединих новчаних износа (ставом првим изреке досуђен износ од 185.331,31 динар, док је у образложењу наведен износ од 185.291,31 динар, при чему је ставом другим изреке одбијен захтев тужиоца за исплату износа од још 40,00 динара, преко досуђеног износа од 185.291,31 динара до траженог износа од 185.331,31 динар, са каматом, као и досуђен износ од укупно 201.789,23 динара у пет рата као погрешно обрачуната противвредност износа од 2733 евра). Стога је другостепени суд будући да је у овој парници првостепена пресуда већ једанпут била укинута, усвојио жалбе странака и укинуо првостепену пресуду у смислу члана 387. став 1. тачка 6. ЗПП и након одржане расправе пред другостепеним судом, одлучио о захтеву тужиоца, имајући у виду и одредбе ставова 3. и 4. члана 387. ЗПП.

На основу доказа изведених у првостепеном поступку који су поновљени пред другостепеним судом и оцењени у смислу одредбе члана 8. ЗПП, утврђено је да се тужилац као сувласник локала број ... (интерни бр...) на пијаци ... у ..., улица ... у својству закуподавца, са туженим ББ као закупцем налазио у облигационо – правном односу по основу усменог уговора о закупу чији је предмет наведени локал. Наведеном усменом уговору о закупу претходио је писани уговор о закупу који је тужилац 01.02.2006. године закључио са ГГ као закупцем на одређено време у трајању од пет година, уз уговорену закупнину у износу од 5.000,00 динара месечно и обавезу закупца да поред закупнине плаћа и остале обавезе по основу закупа (струју, воду, остале комуналије и обавезе према ЈКП “Градске пијаце”, као сувласнику наведеног локала). Тадашњи купац ГГ је имала право издавања локала у подзакуп без посебне сагласности закуподавца, а из наведеног уговора иступила је 31.03.2008. године, до када је све своје обавезе измирила, а на место закупца ступио је тужени ББ уз сагласност тужиоца и то почев од 01.04.2008. године. Како се тужилац у том периоду налазио у иностранству, тужени је уговор о закупу формално закључио са ГГ и то на одређено време у трајању од три и по године, до 01.10.2011. године уз месечну закупнину назначену у износу од 6.000,00 динара до 10.-ог у месецу за текући месец, а поред закупнине обавеза закупца је била и да плаћа остале обавезе по основу закупа (комуналне трошкове), као и да ЈКП “Градске пијаце као сувласнику локала на име закупнине плаћа износ према испостављеној фактури. Иако је уговор о закупу тужени формално закључио са претходним закупцем, он је заправо био у уговорном односу по основу усменог уговора о закупу са тужиоцем као закуподавцем. Обавеза туженог као закупца била је да трошкове утрошка електричне енергије, комуналних услуга и накнаде ЈКП “Градске пијаце” плаћа директно пружаоцима услуга, а месечни износ закупнине у висини од 100 евра доноси у фирму “...”, чији је власник ДД и предаје запосленој ЂЂ, као и да именованој доноси доказе о плаћеним комуналним услугама, а она је даље новац и доказе о плаћеним услугама прослеђивала тужиоцу. Тужени као купац није редовно плаћао комуналне трошкове, па је у писаној изјави сачињеној у јесен 2011. године у присуству тужиоца и сведока ДД признао да на име дуга за електричну енергију за бројило бр... дугује износ од приближно 180.000,00 динара, и да на име накнаде према “Градским пијацама” дугује приближно исти износ, те да ће наведено дуговање измирити до 01.11.2011. године. Како исто није измирио, као ни дугујуће закупнине, тужена ВВ, супруга првотуженог ББ је 08.11.2011. године, након

телефонског разговора са супругом и усаглашавања висине укупног дуга, у присуству тужиоца и сведока ДД, код Првог основног суда у Београду под Ов.бр.175751/2011 оверила писану изјаву којом је гарантовала свом својом покретном и непокретном имовином да ће њен супруг измирити дуговање на име закупнине према закуподавцу АА овде тужиоцу, накнаде према "Градским пијацама" (по уговору) и електричне енергије по средњем курсу НБС у седам месечних рата и то по: 500 евра у року од 8 дана од дана потписивања изјаве у суду, потом 1.000 евра најкасније до 01.12.2011. године, 1.000 евра најкасније до 01.01.2012. године, 1.000 евра најкасније до 01.02.2012. године, 1.000 евра најкасније до 01.03.2012. године, 1.000 евра најкасније до 01.04.2012. године и 1.000 евра најкасније до 01.05.2012. године. Према изјави коју је потписала тужена, сарадња се прекида уколико се не испоштује наведени рок, а тужена је дужна да врати кључеве, преда локал, а ако то не уради у року од три дана, по овлашћењу власника овде тужиоца, ДД ће ући у посед. Тужени ББ је у предметном локалу обављао делатност као предузетник, трговинска радња "...", а са обављањем делатности је престао 22.08.2011. године када је брисан из регистра привредних субјеката, али у поседу локала је остао до краја октобра 2011. године.

Према рачуну "Електропривреде Србије" - "Електродистрибуција" д.о.о. Београд дуг тужиоца за електричну енергију по бројилу ... за мерно место локал број ... у улици ... за период од 22.09.2011. до 31.10.2011. године износи 185.291,31 динара, са роком плаћања 21.11.2011. године. Тужилац је 28.11.2011. године по задужењу за електричну енергију "Електродистрибуцији" д.о.о. Београд платио износ од 185.331,31 динар. Дуг овде тужиоца према ЈКП "Градске пијаце" Београд за период од 03.12.2009. године до 31.10.2010. године износи 90.222,78 динара, а за период од 31.11.2010. године до 31.10.2011. године износи 111.566,45 динара (укупно 201.789,23 динара). Тужилац је наведеном комуналном предузећу на име закупа локала 03.12.2011. године платио износ од 210.137,61 динар.

До оваквог чињеничног закључка другостепени суд је дошао ценећи изведене доказе у смислу члана 8. ЗПП, како сваки појединачно, тако и њих све међусобно, прихватајући писане доказе као поуздано доказно средство (рачуне "Електропривреде Србије" - "Електродистрибуције" д.о.о. Београд од 31.08.2011. године и 31.10.2011. године, признанице о уплати вирманских потрошача ЕДБ Београд од 28.11.2011. године, налога за исплату износа од 210.137,61 динар од 03.12.2011. године на рачун ЈКП "Градске пијаце", уговора о финансирању изградње локала на пијаци ... овереног код Првог општинског суда у Београду Ов.бр.2817/98 од 09.03.1998. године, уговор о закупу од 01.02.2006. године, сагласност ГГ од 31.03.2008. године, уговор о закупу пословног простора од 01.04.2008. године, решење АПР БП.бр.92352/2011 од 22.08.2011. године, извод из отворених ставки ЈКП "Градске пијаце" Београд од 02.12.2011. године, рачун за електричну енергију од 31.10.2011. године, писане изјаве туженог ББ и писане изјаве тужене ВВ, оверене код Првог основног суда у Београду под Ов.бр. 175751/11 од 08.11.2011. године и овлашћење тужиоца од 30.08.2011. године).

Апелациони суд је поверовао исказима тужиоца саслушаног у својству парничне странке и сведока ЂЂ и ДД да је између тужиоца и туженог ББ закључен усмени уговор о закупу, а тврђу тужиоца да је закупнина уговорена у износу од 100 евра месечно потврдили су и сведок ЂЂ саслушана на рочишту од 17.11.2017. године (код ког исказа је остала и приликом саслушања на рочишту од 01.02.2021. године), па и сам првотужени у свом исказу датом пред другостепеним судом на рочишту од 15.03.2024. године. Другостепени суд је поверовао и исказу сведока ЂЂ да јој је тужени новац за закупнину доносио у коверти, да је дуг према ЈКП "Градске пијаце" постојао за период од последњег месеца 2009. године, за целу 2010. годину и до октобра 2011. године, да је

растао дуг и према ЕДБ, те да је тужилац слао опомене за туженог због неплаћених рачуна, док није поверовао исказу туженог ББ саслушаног у својству парничне странке (осим у делу да је новац сведоку ЂЂ доносио у коверти), да је измирио сва дуговања како према тужиоцу у виду закупнине, тако и према ЈКП “Градске пијаце” и ЕДБ, будући да је његов исказ у том делу неуверљив, да је у супротности са доказима којима је суд поверовао, како исказима тужиоца и саслушаних сведока, тако и писаним доказима у спису из којих произлази дуговање туженог на име утрошка електричне енергије и закупнине према ЈКП “Градске пијаце” за време трајања закупа (рачуни наведени комуналних предузећа, докази о плаћањима која је извршио тужилац, као и писаних изјава тужених) и усмерен на постизање успеха у овој парници. Суд није прихватио ни део исказа туженог да је предметни локал предао тужиоцу у августу 2011. године када је његова предузетничка радња брисана из регистра привредних субјеката, будући да за своје тврдње да је предметни локал предао пре 1.11.2011. године није пружио доказе, а из писане изјаве тужене од 08.11.2011. године управо произлази да су били у поседу локала будући да се тужена обавезала да ће уколико се не испоштује наведени рок плаћања, вратити кључеве, предати локал, а ако то не уради у року од три дана, по овлашћењу власника овде тужиоца, ДД ће ући у посед. Другостепени суд није поверовао ни исказима тужених у делу да тужена ВВ није знала за садржину изјаве коју је потписала и која је оверена у суду, с обзиром на то да су неуверљиви, нелогични и животно неприхватљиви, будући да тужена није покренула поступак ради побијања пуноважности исте, као ни делу исказа туженог да није потписао изјаву о постојању дуга за утрошену електричну енергију у периоду трајања закупа и на име закупнине према ЈКП “Градске пијаце” како је то назначено у писаној изјави, посебно у ситуацији када је без успеха оспорио аутентичност свог потписа одустајући од доказног предлога за вештачење од стране вештака графоскопске струке.

На основу утврђеног чињеничног стања Апелациони суд у Београду је закључио да су тужилац и тужени били у уговорном односу по основу усменог уговора о закупу у периоду од 1.4.2008. године до 1.10.2011. године (44 месеца), да је уговорена закупнина од 100 евра месечно, као и обавеза туженог ББ да измирује месечне обавезе на име комуналних трошкова између осталог, и утрошка електричне енергије и закупнине према ЈКП “Градске пијаце” према испостављеним фактурама од тог комуналног предузећа. Тужени током поступка није доказао да је измирио обавезе по основу закупнине за цео период закупног односа према тужиоцу, као ни обавезе према јавним предузећима у спорном периоду, тачније обавезу за утрошену електричну енергију до 31.10.2011. године у исплаћеном износу од 185.331,31 динар (1.791,53 евра према курсу за 1 евро = 133,4485 РСД на дан 28.11.2011. године када је дуг плаћен), као и обавезе према ЈКП “Градске пијаце” у укупном износу од 201.789,23 динара (за период од 3.12.2009. године до 31.10.2011. године), односно 1942,52 евра по курсу 1 евро = 103,88 РСД на дан 03.12.2011. године, као дана плаћања рачуна. Тужена је изјаву од 8.11.2011. године потписала и оверила пред судом уз претходну сагласност супруга, туженог ББ, будући да је из закупног односа остао неизмирен дуг који је усаглашен између тужиоца и тужених и опредељен на износ од 6.500 евра укупно, и обухвата дуговање за неплаћену електричну енергију, дуг према ЈКП “Градске пијаце”, дуг за неплаћену закупнину и измаклу корист тужиоца за октобар 2011. године, а којим је уговорена и динамика исплате дуга у седам месечних рата. Тужени ни након наведене изјаве нису измирили утужено потраживање.

Одредбом члана 17. Закона о облигационим односима – ЗОО, предвиђено је да су стране у облигационом односу дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење. Одредбом члана 262. став 1. ЗОО, прописано је да је поверилац у обавезном односу овлашћен да од дужника захтева испуњење обавезе, а дужник је дужан испунити је савесно у свему како она гласи. Одредбом члана 567. истог закона

прописано је да се уговором о закупу обавезује закуподавац да преда одређену ствар закупцу на употребу, а овај се обавезује да му за то плаћа одређену закупнину. Закупац је дужан плаћати закупнину у роковима одређеним уговором или законом, а у недостатку уговора и закона, како је уобичајено у месту где је ствар предата купцу (члан 583. ЗОО). Закупац је дужан чувати закупљену ствар и по престанку закупа вратити је неоштећену (члан 585. став 1.ЗОО).

Одредбом члана 187. став 1. Породичног закона – ПЗ, прописано је да за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, као и за обавезе које по закону терете оба супружника, одговарају супружници солидарно својом заједничком имовином.

Одредбом члана 154. ЗОО предвиђено је да ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице (став 1.), а штета је умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета).

Према члану 395. ЗОО, ако новчана обавеза гласи на плаћање у некој страниој валути или злату, њено испуњење се може захтевати у домаћем новцу према курсу које важи у тренутку испуњења обавезе.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања и цитираних одредби материјалног права, другостепени суд је оценио да је тужбени захтев тужиоца, супротно наводима у жалби тужених, основан. Потраживање тужиоца према пресеку дуговања између странака и усаглашеној висини дуга без спецификације периода и појединачних износа закупнина, како то основано указује жалба тужиоца, у укупном износу од 6.500 евра, проистиче из закупног односа по основу усменог уговора о закупу закљученог са туженим ББ који своје обавезе у наведеном укупном износу није измирио. Тужена ВВ, супруга туженог, гарантовала је свом својом имовином за дуг свог супруга са чијом висином и динамиком исплате се тужени сагласио пре потписивања изјаве, а чија садржина потврђује постојање дуга и његову висину. Тужена ВВ као супруга туженог ББ, сагласно одредби члана 187. став 1. ПЗ, за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, одговара са супругом солидарно њиховом заједничком имовином.

Имајући у виду да је висина дуга усаглашена на износ од укупно 6.500 евра, овај суд је становишта да је овако уговарање новчане обавезе на плаћање у страниој валути могуће сагласно члану 395. ЗОО и има за циљ очување вредности узајамних давања, сагласно једном од основних начела облигациног права из члана 15. ЗОО. Захтев за исплату новчане обавезе који гласи на одређени износ новчаних јединица у страниој валути садржи у себи захтев за исплату одређених новчаних јединица у домаћој валути према курсу који важи у тренутку испуњења обавезе. Тужилац је коначно опредељеним тужбеним захтевом од 03.07.2017. године део захтева определио у динарској противвредности евра по средњем курсу на дан исплате (4.708 евра), са каматом на појединачно опредељене новчане износе у валути евро са различитим датумима доспелости (каматним почетком у складу са усаглашеном динамиком исплате), док је део потраживања определио у динарском износу и то у износу од 185.331,31 динара за плаћени утрошак електричне енергије, са законском затезном каматом од 28.11.2011. године, до коначне исплате, као противвредност износа од 1.791,53 евра (185.331,31 динара према средњем курсу за 1 евро = 103,4485 на дан 28.11.2011. године када је дуг плаћен). По оцени другостепеног суда, захтев за наплату новчане обавезе који гласи на одређени износ новчаних јединица у страниој валути садржи у себи и захтев за наплату

новчаних јединица у домаћој валути, па како обавеза туженог за исплату дуга за утрошену електричну енергију на коју се обавезао да плаћа ЕДБ, по испостављеним рачунима од укупно усаглашеног дуговања у висини од 6.500 евра представља противвредност износа од 1.791,53 евра, а коначно опредељеним захтевом у том делу током поступка је извршена конверзија којој се тужени нису противили и тражена накнада у динарском износу, то је другостепени суд тужиоцу који је плаћањем наведеног износа уместо туженог претрпео штету, пружио судску заштиту и обавезао тужене да солидарно тај динарски износ плате, са законском затезном каматом од 28.11.2011. године као дана плаћања, до исплате. Имајући у виду овако усаглашено дуговање тужених и уговорену месечну закупнину у валути евро у висини од 100 евра месечно коју тужени није измирио у целости за период трајања закупа, као и исплаћене износе које је тужилац измирио као дуговање туженог према јавним предузећима за време трајања закупа (185.331,31 динара и 201.789,23 динара), по оцени другостепеног суда, тужиоцу припада судска заштита у висини усаглашеног укупног потраживања, односно његове динарске противвредности. Будући да је остао дуг по наведеним рачунима које тужени, супротно преузетој обавези није измирио, исплатом износа од 185.331,31 динара који је тужилац измирио ЕДБ по испостављеним рачунима дана 28.11.2011. године за период трајања закупа туженог, као и износа од 201.789,23 динара који је тужилац измирио ЈКП "Градске пијаце" за период од 03.12.2009. године до 31.10.2011. године (обрачунат на дан плаћања 03.12.2011. године износи 1.942,52 евра по средњем курсу за 1 еврo = 103,88 РСД) дошло је до умањења тужиочеве имовине за коју је одговоран тужени, сагласно одредбама чл. 154. и 155. ЗОО. Стога, плаћањем наведених рачуна за тужиоца је наступила штета, односно умањење његове имовине за наведене износе, које заједно са неплаћеном закупнином и потраживањем на име измакле користи за октобар 2011. године које би по редовном току ствари основано могао очекивати будући да је локал годинама издавао у закуп, а што је спречено радњом туженог, основано потражује од тужених са којима је сачинио пресек свих дуговања и усагласио укупну висину дуга без спецификације периода и појединачних износа.

Тужиоцу на износ од 185.331,31 динар припада и законска затезна камата почев од 28.11.2011. године као дана плаћања рачуна, до исплате, сагласно члану 277. ЗОО. Имајући у виду уговорену динамику плаћања и рокове доспелости из изјаве коју је потписала тужена 08.11.2011. године, другостепени суд је и за преостали износ усаглашеног дуга од укупно 4.708 евра (6.500-1.791,53) који је сагласно уговореној динамици плаћања подељен у пет месечних рата у појединачно опредељеним износима и роковима доспелости, обавезао тужене да солидарно исплате тужиоцу износе опредељене тужбеним захтевом, са каматом по стопи коју прописује Европска централна банка до 24.12.2012. године, а после тога, односно од 25.12.2012. године као дана ступања на снагу Закона о затезној камати, („Службени гласник РС“ бр.119/2012), камату по стопи прописаној тим законом, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је у смислу одредбе члана 387. став 1. тачка 6. ЗПП укинуо првостепену пресуду као у ставу првом изреке и одлучио о захтеву тужиоца тако што је исти усвојио, као у ставу другом изреке ове пресуде.

Одлука о трошковима парничног поступка из става трећег изреке ове пресуде донета је применом одредби чл. 153, 154. и 163. ЗПП имајући у виду успех тужиоца у овом спору. Тужиоцу су признати трошкови за састав тужбе и три образложена поднеска у износима од по 9.000,00 динара, на име заступања на девет одржаних рочишта пред првостепеним судом у износу од по 10.500,00. динара и на име приступа

адвоката на седам неодржаних рочишта у износу од по 6.000,00 динара, као и трошкови судских такси на тужбу и првостепену пресуду у износима од по 36.345,00 динара, што све чини укупан износ од 209.190,00 динара. На досуђени износ трошкова поступка тужиоцу припада право на законску затезну камату почев од наступања услова за извршење до коначне исплате, сагласно одредби чл. 277. и 324. ЗОО.

Тужени су као у ставу четвртом изреке обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка и то за састав жалбе у износу од 18.000,00 динара, за заступање на једном одржаном рочишту пред другостепеним судом у износу од 18.000,00 динара, као и за судску таксу на жалбу и другостепену одлуку по 36.345,00 динара, укупно 108.690,00 динара, све са законском затезном каматом од извршности одлуке, до исплате, применом члана 153. у вези члана 165. ЗПП и чл. 277 и 324. ЗОО.

Како тужени нису успели са жалбом у другостепеном поступку, то им сагласно одредби члана 153. ЗПП трошкови другостепеног поступка не припадају.

**Председник већа-судија,
Снежана Живковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**